

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemani velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (insertate) vsprejema upravnništvo in ekspedielja v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 38.

V Ljubljani, v petek 16. februarja 1894.

Letnik XXII.

Deželni zbor kranjski.

(Trinajsta seja dne 15. februarja.)

Deželni glavar Oton Detela četvi sejo ob 11. uri; vlado zastopa deželni predsednik baron Hein.

Načrt zakona o napravi nove, 380 metrov dolge okrajne ceste pri Radovljici se odobri v tretjem branju.

Poslanec Murnik poroča v imenu finančnega odseka o prošnjah občin Škofja Loka, Žiri, Poljane, Trata, Javorje in Senožeče za zgradbo železnice Škofja Loka-Divača ter predlaga: „Prošnje občin Škofja Loka, Žiri, Poljane, Trata, Javorje in Senožeče za zgradbo železnice Loka-Divača predložiti je z ozirom na sklep deželnega zbora z dne 9. maja 1893 vis. c. kr. trgovinskemu ministerstvu.“

Poslanec dr. Tavčar naglašja, da baron Schwegel skuša obrniti nameravano železnico od Celovca skozi Ljubelj in Kranj proti Bohinju. Od te železnice bi imela v prvi vrsti korist kranjska industrijska družba, ne pa dežela v obče. Zato je jedino pravo, ako se železnica od Kranja izpelje mimo Škofje Loke proti Razdrtemu. Zato nasvetuje, da se iz poročevalčevega predloga izpusti sklicevanje na sklep deželnega zbora z dne 9. maja minolega leta, ker se s tem le podpira načrt železnice skozi Bohinj v Gorico ter dotične prošnje za železnico Loka-Divača predložiti trgovinskemu ministerstvu s toplim priporočilom.

Baron Schwegel obširno govori o železničnem omrežju med Trstom in severom naše države, v katero spada kranjska dežela. On izjavlja, da je za vsako železnično progo, ki bode v korist deželi in državi, a meni, da bi železnica Kranj-Loka-Divača ne ustrezala v toliki meri potrebam in koristim dežele in države, kakor morda kaka druga po njegovem mnenju primernejša proga. Država namreč namerja poddržavati južno železnico in tako bi nova železnica Loka-Divača le konkurenco delala.

Poslanec Luckmann poudarja, da so se Goričani v prvi vrsti potegovali za železnico skozi Bohinj, ne pa industrijska družba. Sicer pa v Bohinju živi okoli 8000 marljivega prebivalstva, katerim bi bila železnica gotovo v korist.

Poslanec Klun obširneje dokazuje potrebo in korist železnice Loka-Divača ter pobija pomisleke in ugovore prejšnjih dveh govornikov. Konečno prečita iz stenografičnega zapisnika iz leta 1886 dva odstavka iz govora barona Schwegel-na, ki je tedaj obširno in odločno naglašal potrebo železnice od Divače skozi Razdrto in Loko do Tržiča in dalje, ter toplo priporoča imenovane prošnje.

Govorila sta še dr. Schaffer in dr. Tavčar v formalnem oziru, ter poročevalce, ki naglašja, da se lanski sklep ne more tolmačiti drugače, kakor da naj trgovinsko ministerstvo poleg črt Loka-Divača in Loka-Cirkno-Gorica jemlje v poštev tudi črto od primerne točke Rudolfove železnice skozi Bohinj do Gorice.

Pri glasovanju je bil z glasovi narodne večine sprejet predlog, da se označene prošnje s toplim priporočilom predložijo trgovinskemu ministerstvu.

Poslanec vitez Langer poroča v imenu upravnega odseka o napravi nove deželne ceste od Gomile do Štamberga v trebanjskem cestnem okraju in o uvrstitvi od Gomile do deželne ceste Radna-Mokronog-Velika Loka državega 380 metrov dolgega kosa okrajne ceste med deželne ceste. Zveza med Trebnjem in Mirno, oziroma Mokronogom posreduje sedaj le okrajna cesta, ki se nad Mirno odcepi od deželne ceste, drži čez Gomilo in Radne ter se pri Dol. Nemški Vasi stika v državno cesto. Torej se pride v Trebnje le po ovinku. Poleg tega so na imenovani cesti veliki klanci, ki zadržujejo promet s tovarno vožnjo. Trebanjski cestni odbor je že leta 1877 dal narediti načrt za zgradbo nove ceste, ki bi se pri Logarju na Gomili odecipila od obstoječe okrajne ceste ter držala skozi dolino pri Dolu in se pri Štambergu združila z državno cesto. S tem bi

se zveza s Trebnjem skrajšala za 1110 metrov in promet iz mokronoškega okraja bi se obrnil na dolensko železnico. Stroški te cestne zgradbe so proračunjeni na 13.000 gld. Sicer so posestniki v Gor. Medvedju in v Dolu prosili, naj bi se cesta izpeljala skozi te vasi, toda proga bi bila daljša in stroški mnogo večji, zato se ne more ozirati na jednake prošnje, kajti ceste se ne morejo napravljati za posamezne hiše. Po vsem tem se predlaga:

Visoki deželni zbor izvoli odobriti, da se projektovana, 4272 metrov dolga proga v smislu prošnje okrajnega cestnega odbora trebanjskega zgradi kot deželna cesta ter s preje omenjenim, 380 metrov dolgim kosom obstoječe okrajne ceste vred uvrsti med deželne ceste, in zaradi izvršitve načrta dovoliti potrebni kredit v pokritje na deželni zaklad odpadajoče polovice stavbinskih stroškov v znesku 6500 gld.

Ta predlog je bil sprejet in odobren dotični načrt zakona. Ob enem je bila sprejeta resolucija, naj deželni odbor potrebno ukrene, da se proga deželne ceste čez Veliko Loko do Korenitke uvrsti med okrajne ceste, in okrajna cesta od Gomile do državne ceste pri Dol. Nemški Vasi uvrsti med občinske ceste.

Poslanec vitez Langer poroča v imenu upravnega odseka o načrtu za preložitve deželne ceste iz Radne čez Mokronog na Veliko Loko, med Rakovnikom in Mirno. Iz raznih razlogov je nujno potrebno, da se ta kos ceste preloži. Stroški se proračunavajo na 6110 gld. 41 kr. Vaščanje iz Prapreč, Straže in Trstenika prosijo sicer, naj bi se ta cesta ne preložila, toda take pritožbe so navadne v enakih slučajih, in ko bi se oziralo na-nje, bi se sploh nobena nova cesta ne mogla izvršiti. Sprejet je bil naslednji predlog:

V interesu splošnega prometa odobri se naprava novega, 1360 metrov dolgega kosa na deželni cesti Radna-Mokronog-Velika Loka med km. 24.140 in 25.760 ter za izvršitev načrta dovoli potrebni

LISTEK

Postno pismo.

Gospod vrednik!

Kako, da je „Rimski Katolik“ dijakom ljubljanskega višjega gimnazija prepovedan? Ali Vam je znano, če je prepovedan tudi letošnji „Ljubljanski Zvon“? Ali je vsaj izključen iz gimnazijske dijaške knjižnice? No pa saj bote težko vedeli, ker ne smete občeovati z dijaki, da jim ne zaudaste mrklega srednjeveškega duha!

Za drugo mi tudi že ni toliko; to bi pa rad vedel, kako je z „Rimskim Katolikom“!

Toliko sem slišal, da je bil višjegimnazijec kaznovan radi razdeljevanja „Rimskega Katolika“ z osemurnim zaporom in z „minderentsprechendom“.

Učiteljsko osebje se je menda sklicevalo na neko prepoved. Če je bil „Rimski Katolik“ prepovedan, je bil ali letos ali preje:

1. Ako je bil prepovedan v letošnjem šolskem letu (seveda pred prestopanjem!) potem ne vprašujoč po razlogih prepovedanja izjavljamo, da je kazen opravičena, dasi se je činilo prepovedano, dasi bolj dobro kakor indiferentno djanje.

2. Ako pa „Rimski Katolik“ letos ni bil prepovedan, ako gg. razredniki v začetku šolskega leta pri branju gimnazijskih postav niso opomnili dijakov na kako obstoječo prejšnjeletno prepoved — ali je potem moglo z mirno vestjo tako kazen nalagati ono učiteljsko osebje, ki je ob enakih in neprimernih hujših slučajih le opominjalo, očetovski svarilo ali k večjemu delilo ukor? No, pa naj že bo! V liberalnem času tudi maščevalni strasti prostost!

Ako pa list ni bil prepovedan letos, ako gg. razredniki niso opomnili dijakov na kako preteklo prepoved, ako slednjič celo iz prejšnjih let ne obstaja nikaka formalna prepoved imenovanega lista, potem kako naj sodimo?

In to tretje bo menda resnica! Ako Vam je znano, da list ni bil prepovedan letos do omenjenega prestopka, potem ni bil do tedaj sploh nikoli formalno prepovedan, in ako so se sklicevali na kako preteklo prepoved, sklicevali so se krivično!

Trditev dokazujem. Gospodje, ki so v zadnjih letih (do šolskega leta 1893/94) kot abiturijenti zapustili ljubljanski gimnazij, se strinjajo v izjavi, da njim ni bil „Rimski Katolik“ nikdar prepovedan. Ako ni vseh na enkrat zapustil spomin, potem je

dognano, da „Rimski Katolik“ do letošnjega leta ni bil prepovedan, in sklicevanje na kako preteklo prepoved je bilo krivično!

Pač je zatrobil „Sl. Narod“ — menda l. 1891 enkrat — v svet, da so „Rimskega Katolika“ izključili iz gimnazije in Alojzijevega. Za njim je prinesel to vest tudi „Sl. Svet“. „Rimski Katolik“ je odgovoril na platnicah III. in IV. zvezka istega leta: „Zlagano je i eno i drugo“.

Povsod pa velja: „Leges instituuntur, quando promulgantur!“ Konju ne gospodari uzda, dokler jo ima še sedlar v svoji delalnici: postava veže še le po običajnem razglašenju. Mislim, da tudi gimnazijska postava tako? Prepoved „Rimskega Katolika“ pa ni bila do letošnjega šolskega leta razglašena; tedaj tudi letos do prestopanja ni veljala, če ni bila morda prav letos dotlej odločno razglašena?!

Do letošnjega šolskega leta pa ni bila razglašena, pravim, ako ne po „Slov. Narodu“ in „Slov. Svetu“. Tako razglašenih sklepov, menim, tudi gimnazijsko vodstvo nima za razglašene postavbe, ki naj bi uboge slovenske dijake vezale pod takimi kaznimi?! Ne! tako nasilno pa še ne postopa gimnazijsko vodstvo in osebje proti dijakom! Kdo bo tudi verjel, da bo gimnazijsko vodstvo prepove-

kredit v pokritje na deželni zaklad odpadajoče polovice stavbinskih stroškov v znesku 3055 gld. — Ob enem je bil odobren dotični načrt zakona.

Poslanec baron Rechbach poroča o uvrstitvi občinske ceste od Belega Brega čez Drnovo, Zasap in Češnjice do Cerkljan v krškem okraju med okr. ceste. Vzdrževanje te ceste ne bo posebno veliko stalo, ker drži skoraj popolnoma po ravnem in po suhem svetu. Sprejeta sta bila naslednja predloga:

1. V krškem cestnem okraju se nahajajoča občinska cesta, ki se pri Belem Bregu od krško-kostanjeviške deželne ceste odcepi ter drži čez Drnovo, Zasap in Češnjice do Cerkljan in od tu naprej do ondotnega broda čez Krško, se uvrsti med okrajne ceste.

2. Deželnemu odboru se naroča, da zaradi izročitve te ceste v oskrbovanje krškega okrajnega cestnega odbora potrebno ukrene.

Nato poslanec Hribar utemeljuje samostalni predlog, katerega so podpisali vsi narodni poslanci razven „Triglava“ in nekaterih drugih, ki menda niso bili navzoči. Predlog se glasi:

Deželnemu odboru se naroča, obrniti se do c. kr. trgovskega ministerstva z obrazloženo zahtevo, da se pri c. kr. poštne in brzojavne nadravnateljstvu v Trstu zagotovi slovenskemu jeziku ona veljava, katera mu gre z ozirom na ogromno večino prebivalstva vojvodine Kranjske; zlasti, da se napisi nad uradi c. kr. poštne in brzojavne nadravnateljstva napravijo tudi v slovenskem jeziku.

Po kratkem, in stvarnem utemeljevanju je bil predlog izročen upravnemu odseku.

Isti poslanec utemeljuje v obširnejem govoru svoj in tovarišev naslednji samostalni predlog:

Deželnemu odboru se naroča:

1. da pri c. kr. deželnem šolskem svetu ne-utegoma in z vso energijo stori potrebne korake, da se bode s šolskim letom 1895/96 na c. kr. državnih gimnazijah v Ljubljani in v Novem Mestu začelo v petem razredu poučevati verouk, latinščino, matematiko in naravoslovje v slovenskem jeziku;

2. da za izdavanje šolskih knjig dovoljeni in doslej neporabljeni kredit porabi za pisateljske nagrade in založbo slovenskih učnih knjig za peti in šesti gimnazijski razred.

Predlog je bil izročen upravnemu odseku v poročanje.

Poslanec Višnikar poroča v imenu finančnega odseka o načrtu zakona glede naprave mitnice na savskem mostu pri Radečah in o prošnji g. V. Krisperja, lastnika papirnice pri Radečah, za pavšaliranje mostarine pri novem mostu čez Savo.

Kakor že znano, bodo troški za novi most znašali 88.000 gld. Država je zagotovila podpore 30.000 gld., dežela bode pokrila dve tretjini ostale potrebnosti, to je 38.666 gld. 67 kr., občina radeška pa 19.333 gld. 33 kr. Da pa se tekom let povrnejo ti troški, treba je vpeljati mostarino. Po dogovoru občinskih zastopnikov, okr. cestnega odbora in članov odbora za zgradbo mostu so se določili naslednji tarifi: za vsako glavo uprežene vozne živine 12 kr., za glavo gnane živine (konje, bike, vole, krave, junice in telice, mezge in osle) 5 kr., za glavo drob-

nice 3 kr., za prazen voz brez uprežne živine 6 kr., za samotež voziček ali velociped 3 kr., za osebo 1 kr. Osebam, ki se peljejo na vozu ali ki vodijo voz, ni treba plačati. Mitnica bi nesla na leto približno 3000 gld., vsa potrebnost za obrestovanje in amortizovanje stavbenih predplačil, za popraviljanje mosta itd. pa bi znesla na leto 3700 gld., torej bi vsako leto primankalo okroglo 700 gld. Ker pa je dež. zbor že l. 1873 dovolil za lesen most 4000 gld. podpore in je za most pri Krškem dal 10.000 gld., zato bi bilo umestno, da se dovoli iz dež. sredstev 10.000 gld., tako da bi dežela dovolila predplačila 28.666 gld. 67 kr. proti 5% obrestim.

Načrt zakona o mitnici je bil sprejet, kakor tudi predlog, da se dovoli 10.000 gld. podpore, kot predplačilo pa 28.666 gld. 67 kr., ki se bodo s 5% obrestovali in amortizovali iz dohodkov mostarine. Po dovršeni zgradbi smatrati je most čez Savo pri Radečah kot del krško-radeške deželne ceste. — Vsi ti predlogi so bili brez ugovora sprejeti.

Posl. Višnikar v imenu finančnega in upravnega odseka poroča o samostalnem predlogu posl. Povše-ta in tovarišev glede gorenjskih pašnikov. Na tem mestu le to omenjamo, da sta odseka imela dve dolgi in jako živahni posvetovanji, pri katerih so se navajale razne pritožbe živinorejcev, katerim se na razne načine krati in obtežuje paša na planinah. Ker je g. dež. predsednik slovesno obljubil, da bode strogo pazil na to, da se gorenjskim živinorejcem ne bode kratila določena jim paša, in bode strogo postopal proti vsem prestopkom, zato se odseka končno zjedinita za poročilo in predlog, katera objavimo prilično na drugem mestu.

Posl. Lenarčič čita obširno poročilo o samostalnem predlogu gledé oddaje živinske soli po znižani ceni ter nasvetuje naslednjo resolucijo:

Dež. odboru se naroča, da pri obravnavi z vis. c. kr. vlado zastopa sledeče stališče: Ministerska naredba z dne 20. dec. 1893 št. 176 prenameniti je tako, da se bode kontingent živinske soli za posamezno občino, določil na podlagi zadnje ljudske štetve, ne da bi trebalo vsakoletnega popisa po županstvu, kateremu se da pooblastilo, da v okviru tega kontingenta naročuje živinsko sol. Ko je potem na primeren način dalo na znanje občanom, kolika množina pripade na vsako žival raznih kategorij, ter je pozvalo, naj se oni, kateri žele take soli, do določenega časa zglasé pri županstvu — sme županstvo posestnikom izročiti tudi v večji množini, — kakor jo zakon določa, namreč 2 kg. na glavo. Finančna straža naj pazi le na to, da se ne vrši kaka zloraba s to soljo v druge namene. Dežel. odboru pa se naroča, da pri obravnavi z vis. vlado dela na to, da se cena take soli zniža od 5 gld. na 2 gld., ker bi se potem trikrat toliko porabilo živinske soli.

Dež. predsednik obljubi, da bode rad ustregel izraženi želji ter delal na to, da se olajša dobava živinske soli po znižani ceni.

Baron Rechbach poroča o preložitvi c. kr. ceste med Rako in Veliko Vasjo pri Selih. V ta namen se dovoli okr. cestnemu odboru v Krškem 3500 gld. iz deželnega zaklada ter odobri dotični načrt zakona.

Posl. dr. Tavčar poroča o popravi in delni preložitvi občinske ceste pri Brezovici poleg Nemske Vasi v črnomaljskem in kočevskem okraju med deželne ceste.

Posl. Dragoš odločno ugovarja, da bi moral okr. cestni zaklad črnomaljski plačati 508 gld., ker nema od te preložitve nobene koristi in tudi ni bil vprašan v tem oziru.

Zato izjavlja, da glasuje proti načrtu zakona. Poročevalec odgovarja, da bi se bilo sicer spodobilo vprašati tudi črnomaljski cestni odbor, kakor se je kočevski, sicer pa bi moral itak plačati delno svoto. Pri glasovanju je bil predlog z načrtom zakona sprejet.

Poslanec Kersnik poroča o opustitvi mitnice v Podklanci na ribniško-bloški deželni cesti v ribniškem okraju ter nasvetuje:

Z ozirom na sedaj navedeno, usoja si deželni odbor nasvetovati: Visoki deželni zbor izvoli to poročilo na znanje vzeti, ter skleniti, da se mitnica v Podklanci na ribniško-bloški deželni cesti opusti s 1. aprilom 1894.

S tem je bil o 1/4 uri dnevni red končan.

Iz štajerskega deželnega zbora.

V seji dne 13. t. m. poročal je slovenski poslanec dr. Radey o delovanju deželnega odbora zastran novega lovskega zakona. Lani se je bilo deželnemu odboru naročilo, da naj poizveduje o lovskem zakonu in v njem obseženih pridržkih pri odkupu lovskih služnin, in na predlog poslanca Hagenhoferja in tovarišev o zahtevah za potrjenje osebja za varstvo deželne kulture pri sadjarskih in vrtnarskih, gozdnih in lovskih društvih in o tem poroča deželnemu zboru. Nadalje se mu je bilo naročilo, da popolni lovsko statistiko s podatki o tem, koliko lovskih pravic imajo lastniki sami, koliko najemniki, koliko krajevne in koliko davčne občine.

Deželni odbor je poizvedoval, ali od označenih društev še ni dobil odgovora. Zato pa še deželni odbor ne more staviti nobenih predlogov. Dopolnilo o lovski statistiki je deželni odbor dobil še le v zadnjem času.

Deželni zbor je na to vsprejel poročilo na znanje in izrekel nado, da drugo leto deželni odbor o lovskem zakonu stavi določnejše predloge.

Poslanec Hagenhofer je poročal o deželnih podkovski šoli in deželnih živinskih bolnišnicah. L. 1892 je minolo deset let, kar je bil mestni zbor v Gradcu za deset let dovolil po 500 gld. podpore za podkovsko šolo. Na prošnjo deželnega odbora je pa mestni zbor podaljšal to podporo za daljših 10 let.

Nadalje omenja odsekov poročevalec, da so že leta 1830 sklenili štajerski stanovi, da se osnuje ta šola, da se odpomore pomanjkanju konjskih kovačev in pa živinskih zdravnikov v deželi. Z najvišjo odločbo z dne 23. junija 1834 se je ta zavod dovolil. V organizacijskem načrtu se navaja, da se bode na zavodu učilo: 1. Teoretično podkovstvo, 2. anatomija v zvezi z fizijologijo, 3. nauk o zdravilih, 4. zdravljenje konj, 5. praktično podkovstvo, 6. bodo tudi klinična predavanja v bolnišničnem hlevu. Iz tega učnega načrta je pa vidno, da zavod ni bil le podkovska šola, temveč sploh tudi živinozdravniška šola, da je torej imel pravico, dajati učencem spričevala, da znajo zdraviti živino. Zadnji čas pa politična oblastva smatrajo bivše slušatelje te šole kot mazače in jih kaznujejo z visokimi globami. Tako postopanje je neumestno in škodljivo ne le za dotičnike same, temveč tudi za prebivalstvo, ker je malo diplomovanih zdravnikov in pri živinskih boleznih je pa večkrat treba hitre pomoči. Deželni odbor pa misli, da postopanje oblastev ni utemeljeno, ker je sekijski načelnik v odseku zbornice poslancev, kateri je pretresal zakon o živinskih kugah, se izrazil, da se ministerstvo ne vjema z mnenjem nekaterih nižjih oblastev, da bi se zakonite določbe o mazaštvu mogle porabiti tudi na živinozdravstvo in se torej ne more kazensko postopati proti ljudem, ki zdravijo živino. Izjemši kuge je ni zakonite določbe, ki bi kako omejevala živinozdravniško prakso. Vsakdo lahko zdravi svojo živino, kakor hoče, in jo daje zdraviti, komur hoče.

Kulturni odsek je gledé na vedno večje pomanjkanje živinozdravnikov na deželi predlagal resolucijo, da se vlada naprosi, da naj politična oblastva opozori, kako je uporabljati zakonite določbe proti ljudem, ki zdravijo živino, in da se začne pogajanja z vlado o osnovi učilišča za nižje živinozdravnike.

Vladni zastopnik dr. Netoliczka je naglašal, da vlada zakonito postopa proti mazačem v živinozdravstvu. Tiste osebe, ki so dovršile podkovsko šolo, še niso opravičene, živine zdraviti.

Poslanec Proboscht misli, če se je kdo izobrazil na podkovski šoli, da se mu potem krivica godi, če živine zdraviti ne sme. Žal, da se proti takim osebam jako ostro postopa. Govornik prosi tiste poslance, ki pripadajo tudi zbornici poslancev, da naj tej stvari obračajo vso pozornost.

Govornik Kaltenegger pravi, da so v zbornici poslancev nekateri govorniki pojasnili vso stvar, posebno dr. Pattai. Če govedo zbolí, se ne more daleč hoditi po zdravniku. On vé za okrajnega glavarja, ki je poslal po tacega mazača, če tudi je imel blizu diplomovanega zdravnika.

Vladni zastopnik Netoliczka pravi, da se vladni organi ozirajo na krajevne razmere.

Posch je zagovarjal resolucijo in prosil vlado, da naj pomaga kmetom.

Morre je zagovarjal živinozdravnike. Če ste prepričani, da za nekatere stroke ni treba izobraževati ljudij, zakaj se potem toliko izdaje za višje šole. Čemu se toliko plača za živinozdravnike, ako

dujoč nevaren (?) list ipso facto sililo dijake, naj bero še bolj poguben in nevaren — političen list?! Tedaj!

Pa še nekaj! „Rimski Katolik“ je odgovoril „Slov. Narodu“ in „Slov. Svetu“: „Zlagano je i eno i drugo“, gimnazijci so brali „Rimskega Katolika“ kakor doslej; še več — pošiljali so svoje spiske od prvega do zadnjega razreda v „Rimskega Katolika“ dijaško prilogo — — pa gimnazijsko vodstvo, kolikor je meni znano, je molčé vsemu pritrjevalo!

Prišel je pa čas, ko so nekateri po pravici jeli gledati profesorjem na prste: in zjezili so se olimpski bogovi, iskali so vzrokov v maščevanje — — — Gorjé mu pa, komur zagrozi Jupiter, kateremu je vse dovoljeno! — —

Slovenskim gimnazijem pa želim, da bi vsajali v našo mladino razum, pravih umstvenih vrlin še srčno oliko, pravne kreposti — ! O da bi vsaj tega ne zamorili, kar dijak prinese s seboj iz poštene krščanske hiše!

Ker pa nikdo dati ne more, česar nima, zato tem topleje želim naši mladini katoliškega gimnazija! Ostajam prijatelj Vam in naši šolski mladini.

Vprašalec.

navadni ljudje ravno toliko vedó. Sicer pa priznava, da star kmet včasih bolje pozna bolezen, kot mlad neskušen živinozdravnik.

Dr. Heilsberg misli, naj se pridobljene pravice spoštujejo. Nevarnosti za diplomovane zdravnike ni, ker nekdanji učenci te graške šole izumirajo.

Poslanec Hagenhofer odgovarja Morretu. Govornik lahko navede slučaje, da diplomovani zdravniki manj poznajo bolezni, nego drugi skušeni možje. Resolucija se je potem jednoglasno vsprejela.

Deželni zbor je potem sklenil, da se sklepanje o vravnavi ribiških pravic odloži za drugo zasedanje.

Vzelo se je na znanje poročilo deželnega odbora o kmetijski šoli v Grottenhofu in vzgledni mlekariji v Oberhofu. Potem se je vzelo na znanje poročilo deželnega odbora o reorganizaciji deželnih pomožnih uradov.

Potem je deželni zbor naročil deželnemu odboru, da naj se pogaja s c. kr. finančnim ministerstvom, da se olajša dobivanje živinske soli.

Politični pregled.

V Ljubljani, 16. februarja.

Ministerski predsednik in deputacija društva za pobijanje protisemitizma. Odgovor, katerega je knez Windischgrätz dal deputaciji društva za pobijanje protisemitizma, je bil baje sklenjen v ministerskem svetu. Grof Schönborn je v ministerskem svetu predlagal, da ministerski predsednik dá deputaciji jako ugoden odgovor in jej obljubi, da bode vlada z vso strogostjo postopala proti protisemitom. Temu predlogu se je pa z vso odločnostjo uprl minister notranjih stvari Baquehem ker ministerstvo se ne sme dati siliti, da postopa proti kaki stranki. Večina ministerstva je bila tega mnjenja. Plener je s prva molčal, ko je pa videl, da večina ni za Schönbornov predlog, se je tudi on pridružil Baquehemovemu mnenju in si tako nakopal nevoljo dunajskih židov, kateri so se pa menda že potolažili, ker Plenerja vendar ne kaže izrivati iz ministerstva.

Skazzelova zadeva. Vojaški vikar dr. Bielopoteki je vojaškemu kapelanu Skazelu pisal pismo, v katerem mu izreka svoje priznanje, da je odrekel pogreb polkovnemu zdravniku dr. Wagnerju, padšemu v dvoboju. Ravnal je popolnoma po cerkvenih zakonih. Vojaški vikar ob enem izreka svoje obžalovanje, da je vojno ministerstvo brez njegovega dovoljenja, da celó proti njegovemu ugovoru Skazela prestavilo v Bosno.

Predarlski deželni zbor snide se zopet po leti, do tega časa si bode pa vlada prizadevala, poslance pregovoriti, da odstopijo od svojih zahtev gledé deželnobrambovskega zakona. Upati je, da se poslanci ne udadó, ker njih zahtevanje, da se odpravijo dvoboji in mučenja vojakov ter vpelje posvečevanje nedelj, je opravičeno. Govori se, da se tudi tirolski deželni zbor v tej stvari postavi na jednako stališče.

Delavska društva na Siciliji so se jedva razpustila, že so se osnovala nova, ki pa imajo največ programe prejšnjih društev. Da bi pa preslepili oblastva, so nova društva si nadela imena, ki prikrivajo pravi namen društev. Tako se imenujejo „Re Umberto“, „Principe de Napoli“, „Francesco Crispi“, „Sanetissima Maria“. Vladni komisar se pa vendar ni dal s temi imeni preslepiti in je dal povelje, da se društva takoj zaključijo.

Anarhizem na Francoskem. Vlada francoska misli od sedaj odločneje postopati proti anarhistom, kakor je posneti iz odgovora francoskega ministra notranjih stvari na interpelacijo poslanca Bougeja. Zabranilo se bode pred vsem po časopisih proslavljati anarhizem in tudi se ne bodo pustile demonstracije anarhistov na Vaillantovem grobu. Večina zbornice poslancev je bila zadovoljna z ministrovim odločnim odgovorom.

Nemško-ruska trgovska pogodba. Nekateri ruski listi mislijo, da bode sporazumljenju v trgovskem oziru sledilo popolno sporazumljenje mej Rusijo in Nemčijo tudi v drugih ozirih. Posebno je to pričakovati, če se več ne obnovi rusko-francoska trgovska pogodba. V Franciji je namreč upor proti trgovski pogodbi hujši, nego v Nemčiji. Prijatelji varstvenih carin, katerim je na čelu Meline, so za tako visoko carino na rusko žito, da bi se mu zaprla popolnoma pot v Francijo. Baš zaradi anarhizma, ki se mogočno kaže baš v Franciji, se bodo

tudi anarhistične države bolj zblížati morale. Francozi pač mislijo, da se Rusija jim ne bode hotela zameriti, ker imajo v rokah toliko francoskih vrednostnih papirjev. Rusi pa vendar niso teh mislij, temveč so prepričani, da se bodo v Nemčiji že našli kupci za ruske vrednostne papirje. Sploh bi pa Francozi imeli največ škode sami, ako bi začeli borbo proti ruskim vrednostnim papirjem.

Prepir na bruseljskem vseučilišču bode kmalu poravnán. Upravni svet je precej odjenjal in privolil, da se izključeni dijaki zopet lahko vpišejo. Predavanja na vseučilišču so se zopet pričela. Profesorja socijalologije Viljema de Greff so vpokojili, ker je še dalje predaval, dasi je vseučilišče bilo zatvorjeno.

Razmere na Španjskem. Letošnji predpust je bil na Španjskem jako žalosten. Veselic je bilo jako malo, samo pri nekaterih velikaših so bili plesi. Ljudstvo se ni udeleževalo nobenih pustnih norčij, ker povsod vlada pomanjkanje. Na tisoče ljudi berači, krade in ropa. V srednjih stanovih množe sa samomori. Vedno bolj se širi prepričanje, da se sedanje razmere dolgo ne morejo obdržati. Republikanska stranka si skuša izkoristiti bedo prebivalstva v svojo korist. Ljudstvo hujska k vstaji. Ministri so v velicah skrbah, ali ne vedo, kako si pomagati.

Cerkveni letopis.

Zidanje cerkve v Trnju.

Iz Trnja na Pivki, 11. febr.

Ob novem letu sem poročal o nameravani zgradbi naše nove cerkve. Danes vam poročam, da smo se dela lotili z vso pridnostjo in vztrajnostjo. Že je nakopnega do poldrug sto voz brinja za veliko apnenico, katera bode dala 2200 stotov apna in katero pridejo še ta mesec staviti vrli Kastavci. Res veselo je bilo gledati prošli petek, ko se je vse vrtele okrog brinja od prvega posestnika do zadnjega gostača v vasi. Dobra volja in združene moči vse premorejo. Tudi peska so navozili Trnjani prošli teden do 100 voz. Ako vztrajamo, upati smemo, da se v dveh letih že vidimo v novi cerkvi in ako nam dobrotljivi Bog obudi še kaj dobrotnikov. Pretekle kvatre darovali so:

Podpisanec nabral pri duhovnjanih	gld. 117.64
Po „Zgodnji Danici“	11.—
C. g. Andrej Kalan, vikar v Ljubljani	5.—
Neimenovana duhovnika pri „Zvezdi“	
3. januarja s pristavkom, da bi	
tudi ostali trije pričujoči kaj darovali	7.—
C. g. Val. Bernik, župnik holmski	3.—
C. g. Janez Strnad, župnik knežski	3.—
Neimenovana oseba iz Kranja	10.—
C. g. Janez Brencé, župnik St. Gregorjski	1.—
Č. g. B. Bartol, vpok. župnik	5.—
C. g. Jožef Lukanec, vpok. duhovnik v	
St. Ivanu	10.—
G. Simon Punčah, nadučitelj v Slavini	1.—
C. g. Simon Zupan, župnik na Ježici	3.—
C. g. Jožef Krčon, župnik v Predosljih	3.—
C. g. Ivan Tomažič, župnik v Skofji	
Loki	10.—
C. g. Oroslov Doleneč, voščeničar v	
Ljubljani	5.—
Č. g. Anton Kržič, profesor v Ljubljani	10.—
C. g. Mihael Bulovec, kaplan v Ljubljani	5.—
C. g. Josip Šiška, knezoškofijski tajnik	5.—
v Ljubljani	
Č. g. Alfonz Levičnik, knezoškof. tajnik	2.—
v Ljubljani	
Č. g. Matija Mrak, vikar v Ljubljani	3.—
Neimenovane	100.—

Bog povrni stotero vsem dobrotnikom! Prosimo pa tudi za nove darove, zakaj cerkev je nujno potrebna, ker stara zadošča komaj za tretjino prebivalcev. Ljudstvo stori, kar more, a denarja dati Bog vé kaj ne more, ker ga nima. A s samo tlako se cerkev tudi ne dá sezidati. Vrh tega imamo letos na vrsti tudi vprašanje o dobavi pitne vode, katero je treba dve uri daleč voziti, kadar Pivka izgine. Zopet nujno, težavno in drago delo! Zato se obračamo do usmiljenih src, da nam priskočijo na pomoč. Vsak še tako majhen dar sprejme s hvaležnostjo

Peter Bohinjec,
kurat.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 16. februarja.

(Današnja seja deželnega zbora kranjskega) se je pričela ob 9. uri dopoldne. Na dnevnem redu je bil proračun deželnega zaklada za l. 1894. Ker se v prvi vrsti vsled velikih troškov za novo deželno bolnico kaže nepokritega primankljeja 304.563 gld., zato so se člani finančnega odseka opetovano posvetovali, kako pokriti ta primankljej. Od jedne strani se je predlagalo, naj se naklade povišajo za 4%, od druge strani se je priporočalo, naj se vpelje deželna naklada na prvo po 1 gld. od hektolitra. Z večino jednega glasu je obveljal predlog, da se deželna naklada od 28% povikša na 32%. Vsled dogovora med narodnimi poslanci, pretresal je finančni odsek še jedenkrat to vprašanje. Pri novi razpravi so posl. Hribar, Klun, Murnik, dr. Papež, Stegnar in Žitnik glasovali za to, da se deželna naklada ne zviša, temveč najame posojilo do najvišjega zneska 250.000 gld., da se pokrijejo troški za novo bolnico. Manjšina odsekov pa je ustrajala pri prvotnem sklepu, da se namreč zviša naklada, ter so zboru predložili poročilo manjšine. Pri današnji splošni debati v zbornici so govorili poslanci: Luckmann, Hribar, dr. Schaffer, dr. Tavčar, deželni predsednik baron Hein, baron Schwegel, Žitnik, poročevalec večine Klun in poročevalec manjšine Šuklje.

(Poziv slov. katol. političnega društva za Dolenjsko.) Slovensko katoliško politično društvo za okraj novomeški, krški in črnomaljski s sedežem v Novem Mestu bilo je dne 8. t. m. stalno osnovano. Podpisani odbor stopi danes pred Vas, predragi Dolenjci, z uljudno prošnjo, ta za Vas velevažni čin blagovoljno na znanje vzeti, oziroma pristopiti k našemu društvu.

Geslo društvu bode: Bog in narod! Na verski podlagi si hočemo pošteno prizadevati za duševni in gmotni napredek svojih milih in vrlih rojakov. Bodite uverjeni, blagi Dolenjci, da nas pri osnovi tega v sedanjih svetovnih razmerah prepotrebnega društva niso vodili nikakšni strankarski sebični nameni, le čisto, pristno rodoljubje vdihnilo nam je to preblago misel. Duševni in telesni blagor našega dobrega naroda bodi z božjo pomočjo jedini smoter našemu marljivemu delovanju.

Vabimo torej v naš naroden tabor tudi one, ki doslej še niso bili z nami. Zjediniimo se na podlagi načel naše katoliške vere! Le v tej jedinstvi je mogoče v resnici koristno delovati za naš narod; v tej jedinstvi je mogoče, narodu slovenskemu ohraniti njegov narodni obstanek.

Naj že skoraj — skrajni čas je — poneha domači prepir! Mali narodič smo; če smo še med seboj razdvojeni, kdo nas bode branil, kdo otel? Malo imamo prijateljev na zunaj; če smo si celó neprijatelji v borni hišici domači, postanemo prej ali slej v zasmeh svojim mogočnim in strastnim nasprotnikom. Le v jedinstvi in bratovski slogi je naša rešitev, naša moč! Bog in narod!

Janez Babnik, župnik, predsednik; Franc Kastelic ml., trgovec, I. podpredsednik; Anton Aleš, dekan, II. podpredsednik; Franc Povše, kanonik, blagajnik. Anton Jarc, trgovec; Jožef Zirc, posestnik; Josip Benkovič, kapiteljski vikar; Viljem Pfeifer, deželni in državni poslanec; Anton Fettich-Frankheim, župnik, in Franc Šenbrun, posestnik — odborniki.

(Duhovniške premembe v ljubljanski škofiji.) Č. g. Ignacij Fertin, kurat v c. kr. ženski kaznilnici v Begunjah, gre za farnega upravitelja v Fužine (Weissenfels). Na njegovo mesto pride č. g. Simon Šmitek, kapelan v Mošnjah. Č. gospod Josip Knific, kapelan in beneficijar v Gorjah, gre za duhovnega pomočnika na Ig.

(Duhovniške spremembe v lavantinski škofiji.) Za kn. šk. lavantinskega duh. svetovaleca je imenovan č. g. Jožef Slavič, sekovski duh. svetovalec in župnik pri Sv. Ani na Nemškem. — Umrl je dne 12. t. m. č. g. Martin Sattler, župnik v Majšberzu v 66. letu svoje dobe. Pogreba se je udeležilo 25 duhovnikov. Ondotni kapelan, č. g. Martin Zekar, je postal provizor. — Rogaška nadžupnija je razpisana do 27. marnja t. l. — Služba veroučitelja na tukajšnji gimnaziji je zopet razpisana do dne 15. aprila.

(Šola „Glasbene Matice“.) Da se ustreže željam občinstva, odredil je odbor „Glasbene Matice“ posebne uradne ure za šolskega vodjo, ob katerih izključno naj slavno občinstvo blagovoli i šolnino

vplačevati i poizvedovati o glasbeni šoli in njenih učencih. Ob vsakem drugem času bi se s tem le pouk motil. Te uradne ure bodo po zimi od pol 5. do pol 6., po leti pa od pol 6. do pol 7. ure popoldne.

(Slovensko gledališče.) „Prodana nevesta“. Spisal K. Sabina. Uglasbil B. Smetana. Po češkem izvirniku preložil A. Funtek. — Krasna ta opera, ki je v Pragi učakala že nad 250 repriz, pela se je včeraj prvič na slovenskem odru — vseskozi gladko in umetnijsko povojno. V prvi vrsti zasluži hvalo gospica Leščinska, ki je pela vlogo Marinke izborna. Istotako je vrlo ugajal gospod Vašiček v vlogi „prebrisanega“ in blebetavega mešetarja Kecela; dalje gospod Beneš, ki je včeraj pel mirneje kot sicer in premišljeno. Omenjati moramo tudi gosp. Pavška, ki je prismojenega Vaška igral naravno in vzbudil mej občinstvom mnogo smeha. Da gosp. Nollija ni treba posebej hvaliti, razume se ob sebi. Manjše vloge bile so v dobrih rokah gospic: Rihove, Nigrinove in Polakove in gg. Stamearja, Rusa in Perdana; osobito ugajala je gospica Polakova, ki ima jako lep, le nekoliko prešibek glas. Krasen šestero-spev v 3. dejanju (gdč. Leščinska, Rihova in Nigrinova in gg. Nollia, Vašiček in Stamear) ugajal je tako, da se je moral po dolgotrajnem živahnem ploskanju ponavljati. — Konečno moramo pohvalno omenjati tudi obeh zborov — moškega in ženskega — ki sta se skozi dobro držala; — istotako tudi orkester. — Občinstvo imelo je izreden vžitek od včerajšnjega večera in je svojo zadovoljnost kazalo z živahnim ploskanjem pri odprti sceni, kakor tudi koncem posameznih dejanj. — Odboru dramatičnega društva pa gre vsa čast, da prireja tako lepih večerov. Gledališče bilo je razprodano do zadnjega prostora. F. K.

(„Narodni Dom.“) Upravni odbor „Narodnega Doma“ vabi društvenike na izvanredni občni zbor, ki se bode vršil v ponedeljek dne 19. febr. t. l. ob 6. uri zvečer v čitalniških prostorih. Na dnevnem redu je „oddaja zidarskih del za društveno zgradbo na podlagi došlih ponudb“. Z ozirom na važnost predmeta nadejati se je mnogobrojne udeležbe.

(Iz Sel pri Šumbregu) 14. febr.: Pri občinski volitvi v Dobrnich si je novoizvoljeni občinski odbor dne 13. t. m. izbral enoglasno županom g. Janeza Zupančiča iz Luže. Za svetovalce pa so bili izvoljeni: Julij Treo, veleposestnik v Mali Vasi; Anton Kužnik, posestnik iz Lokve, Jože Vercé, posestnik iz Korita, Jože Ozimek, posestnik iz Sel pri Šumbregu in Matevž Zupančič iz Dobrnich. Izvoljeni so vsi značajni možje; vzlasti zasluži vso čast vrli župan, ki že ednajst let jako marljivo in spretno občinske posle vodi — zato vživa splošno zaupanje. Na Selih pri Šumbregu imeli smo dne 8. t. m. tudi požar. Jednemu prav trdnemu gospodarju pogorelo je z eno besedo vse — škode je do 5 tisoč gld. a zavarovan ni bil niti za en vinar. Ko bi vsaj naši poslanci vendar enkrat že skovali postavo, da bi bil vsak kmet prisiljen zavarovati se.

(Iz Cerkelj na Dolenjskem.) Tistega Jurija Oberžana, o katerem ste svojedobno poročali, da je pri Radečah utonil, našli so v Savi pri Krški vasi; dne 15. t. m. je bil na pokopališču v Cerkljah pokopan.

(Nemški „schulverein.“) Iz Celovca, 15. februarja: Na kratko sem že poročal, da se je ustanovila nova „schulvereinska“ podružnica prav pred durmi celovškega mesta, za Št. Peter-Zrelec. Kumovali so najmlajši ti hčerki mogočne majke Germanije znani Celovski pragermani vitez Hillinger,

dr. Luggin, dr. Steinwender in drugi. Pristopilo je k podružnici doslej 39 udov, ki nemške kaše pa tudi še ne bodo zabelili! Kjer se pokaže „schulverein“, tam stopi na plan gotovo tudi neizogibni dr. Luggin. Tako je bilo tudi v Št. Petru, kjer je ta nemški velemož proslavljal zasluge „schulvereina“ za — Slovence! Raca, pa ne na vodi, ta jo je pa res zadel! Škoda, da listi njegovega govora ne objavljajo. Biti so morale lepe — čenče! Dr. Steinwender je govoril v imenu osrednjega odbora. Druge nesreče ni bilo. —m—

(V Trnovem na Notranjskem) je 14. t. m. na nagloma umrl g. Matija Kranjc, bivši gostilničar in mesar, kakor tudi več let izvrstni župan trnovski. Mož je bil resnoben, značajan in sploh poštenjak, da malo takih. Žele bi vsaki občini takega župana, kakoršen je bil nekdanji raniki Kranjc. Bil je dober katoličan, ki je svojo vernost kazal ne z besedo, temveč dejanjsko v zvestem spolnovanju verskih dolžnostij. Duhovnikom je bil odkritosrčen prijatelj in jih je posebno, kadar se je kaj pri cerkvi narejalo, podpiral, in celo sam je večkrat delo nadzoroval. Podružnico sv. Trojice je bil nekdanji z velikim trudom vso prenovil. Bil je kot narodnjak ud družbe sv. Mohorja, pred več leti tudi društvenik „Matice Slovenske“ in naročnik „Slovenčev“. Naj bo blagi mož priporočen posebno duhovnikom, kateri so nekdanji tukaj pastirovali, v blag spomin in molitev. xy.

Današnjemu listu priloženo je Vabilo na naročbo jedinega slovenskega znanstvenega in filozofičnega lista „RIMSKI KATOLIK“, na katero še posebej opozarjamo cenjene naročnike in čitatelje.

Telegrami.

Dunaj, 15. februarja. Popoldne je bila demonstracija brezposelnih delavcev. Ko jih je policija hotela razgnati, odgovorili so: „Kruha hočemo, ker stradamo!“ Policija jih je razgnala, zabranila jim pot k namestništvu in nekaj jih zaprla.

Dunaj, 16. februarja. Upravno sodišče je ustreglo pritožbi praškega mestnega odbora in razveljavilo odločbo namestništva in nje potrditev po ministerstvu notranjih stvari, s katero se je bilo prepovedalo češkonemške ulične napise zameniti s samo češkimi.

Dunaj, 16. februarja. Namestnik je odgovoril na interpelacijo zastran motenja naprednjaškega shoda v Tullnu po protisemitih, katere so vodili protisemitski poslanci. Namestnik je naznanil, da so se krivci ovdili sodišču. Vlada najstrožje obsoja slednja posilna oviranja v izvajanju pravice zbora-vanja. Odločno se bode uprla vsakemu oviranju ligalnega izvrševanja te pravice in vselej se bode stvar naznanila sodišču.

Praga, 16. februarja. Obravnava proti „Omladini“ je končana. Rzsodba proglasi se v sredo.

Pariz, 15. februarja. Vojni minister dal je pojasnila o organizaciji brambene moči, zlasti o brambi jugovzhodne meje, katera pojasnila napravila so najboljši vtis.

Rio de Janeiro, 15. februarja. Začasni vojni minister Galvas je odstopil, ker se je sprl z generalom Peixotom. Vstaja napreduje v državi Parano in preti tudi že državi San Paulo. Vstajniki se bližajo Rio

de Janeiro. Vsak čas pride do boja. V državi Alagoas je tudi buknil vstanek. Pri tej priložnosti je bilo več ljudij ranjenih. Zaprli so izdajatelja nemškemu listu v San Paulu. Tamošnja trgovska banka je zaprta.

Želodec se ohrani zdrav z rabo premovane tinkture za želodec. Naročila sprejema lekarna Piccolijeva v Ljubljani. 1 steklenica velja 10 kr. 584 1 10-6

Umrli so:

14. februarja. Cecilija Mohorč, posestnikova hči, 5 let, Gruberjeve ulice 3, croup.

15. februarja. Justina Lercher, knjigotržca vdova, 79 let, Valvasorjev trg 2, ostarelost.

Tuji.

14. februarja.

Pri Maliču: Josip vitez Savinscheg, c. in kr. stotnik konjice; Karolina Nisel, zasebnica; Ohme, Kahn, Goldstein, Gottlieb, Linhart, Schmitt, z Dunaja. — Fürth iz Budejovic. — Tuta iz Trsta. — Pirner iz Berolina. — Schwab, komisar, iz Postojine. — Moosbrugger iz Inomosta. — Koslet iz Hrastnika. — Taučer iz Beljaka. — dr. Schlesinger iz Novoga Mesta.

Pri Slonu: Kollmann, Fels, Berger, Geiringer, Rosenthal, Schrölein, Jung z Dunaja. — Lončar, Jelenc iz Tržiča. — Anton in Leopold Globotschnik iz Železnikov. — Prašnikar iz Kamnika. — Avgust pl. Banekovič, okr. sodnik, iz Krapine. — Lokar iz Ajdovščine.

Pri Južnem kolodvoru: Rostocher iz Trsta. — Kozjek z Dunaja.

Pri bavarskem dvoru: L. Hein, zasebnik, z Dunaja.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
15	7. u. jut.	736.3	—5.0	sl. zap.	jasno	0 00
	2. u. pop.	736.2	5.2	zm. jasp.	"	
	9. u. zveč.	737.1	—0.6	sl. zapad	"	
Srednja temperatura 0.1° za 0.5° nad normalom						

Izborna svojo zalogo

raznoverstnih vóz

kritih in nekritih

lično in trpežno izdelanih priporoča prečast, duhov-sčini in sl. občinstvu trdka

Fr. Šiške dediči

Marije Terezije cesta št. 6 v Ljubljani.

Naročila izvršujejo se točno po nizki ceni. 81 6-3

Katoliška Tiskarna

priporoča raznoverstne

vizitnice

po nizki ceni.

Dunajska borza.

Dne 16. februarja.		
Papirna renta 5%, 16% davka	98 gld. — kr.	
Srebrna renta 5%, 16% davka	97 „ 80 „	
Zlata renta 4%, davka prosta	120 „ 05 „	
4% avstrijska kronina renta, 200 kron	97 „ 40 „	
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	998 „ — „	
Kreditne akcije, 160 gld.	361 „ — „	
London, 10 funtov strl.	125 „ 40 „	
Napoleonor (20 fr.)	9 „ 94 „	
Cesarski cekini	5 „ 93 „	
Nemških mark 100	61 „ 25 „	

Dne 15. februarja.		
Ogerska zlata renta 4%	117 gld. 50 kr.	
Ogerska kronina renta 4%, 200 kron	95 „ 95 „	
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	148 „ — „	
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	159 „ 50 „	
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	197 „ — „	
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	98 „ 50 „	
4% kranjsko deželno posojilo	97 „ 60 „	
Kreditne srečke, 100 gld.	195 „ — „	
St. Genois srečke, 40 gld.	70 „ 50 „	

4% srečke dunajske parobrodne družbe	144 gld. — kr.
Avstr. rubežega križa srečke, 10 gld.	18 „ 60 „
Rudolfove srečke, 10 gld.	22 „ 50 „
Salmove srečke, 40 gld.	72 „ — „
Waldsteinske srečke, 20 gld.	48 „ — „
Ljubljanske srečke	24 „ — „
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	156 „ — „
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st v	2910 „ — „
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	108 „ 25 „
Papirnih rubeljev 100	134 „ 25 „

Nakup in prodaja
vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanje za zgube pri žrebanjih, pri izžrebanju najmanjše dobitke.
Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba
„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnili v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za doseg kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti.
naloženih glavnice.